

Насамперед потрібно розробити чіткий та прозорий механізм взаємодії влади і бізнесу. В цьому напрямі Україна робить лише перші кроки. Цей механізм слід розглядати через взаємодію між державою, органами місцевого самоврядування, підприємцями, наукою і громадянським суспільством як партнерські відносини.

В умовах фінансово-економічної кризи розвиток цих відносин стає ще актуальнішим.

Серед основних напрямів державної політики у сфері розвитку малого і середнього підприємництва передбачено, зокрема, забезпечення фінансової державної підтримки малих і середніх підприємств шляхом запровадження державних програм кредитування, надання гарантій для отримання кредитів, часткової компенсації відсоткових ставок за кредитами тощо (ст. 16 Закону) [1].

З метою налагодження та розвитку цивілізованого діалогу між державою та середнім і малим бізнесом в Україні необхідно:

– сформувані відповідне інституційне середовище шляхом: нормативно-правового й методичного забезпечення його розвитку з урахуванням світової практики;

– адаптувати вже відомі у світовій практиці моделі взаємовідносин держави і середнього та малого бізнесу до українських реалій;

– зменшити регуляторні бар'єри для середнього і малого бізнесу;

– забезпечити прозорість в адмініструванні податків і зниження витрат, пов'язаних з дотриманням податкового законодавства;

– удосконалити регулювання та нагляд у фінансовому секторі, поліпшити доступу до фінансування;

– об'єднати зусилля держави й бізнесу для детінізації економіки, для подолання корупції.

ЛІТЕРАТУРА

1. Закон України «Про розвиток та державну підтримку малого та середнього підприємництва в Україні». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4618-17> (дата звернення: 28.02.2020)

2. Лавренчук Е. Обличчям до малого бізнесу. «Дзеркало тижня. Україна». №10. 16 березня 2012/ URL: <https://news.finance.ua/ua/news/-/273161> (дата звернення: 28.02.2020)

Олена ОВСІЙЧУК,
магістрантка 1 курсу
гуманітарно-економічного факультету
Науковий керівник: **Тетяна СИДОРЧЕНКО,**
к.е.н., доцент (БДПУ)

ДОСЛІДЖЕННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОГО СЕРЕДОВИЩА В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ

Актуальність. Значення поглиблення теоретичних засад розвитку підприємницького середовища в умовах децентралізації економіки зростає ще й тому, що сучасна наукова думка вимагає активізації пошуку змін парадигм як теорії інституціоналізму, так і підприємництва зокрема,

причиною чого виступає поступова зміна моделі підприємницького середовища і поведінкової моделі підприємця.

Ступінь досліджуваності проблеми. Проблематика розвитку підприємницького середовища відображена у багатьох наукових працях вчених сучасності, таких як О. Авдієнко, Д. Антонюк, О. Артеменко, А. Бутенко, Н. Васишин, Р. Купалов, О. Полінкевич.

Мета і методи дослідження. Мета дослідження полягає у дослідженні підприємницького середовища в умовах децентралізації економіки

Сутність дослідження. Розвиток підприємницького середовища в умовах децентралізації економіки повинен забезпечувати стабільний економічний інтерес до підприємств-виробників продукції, створювати необхідне підґрунтя для активізації їх господарської діяльності, підвищення ефективності кінцевих результатів їхнього функціонування на ринку. Це, в першу чергу, має забезпечуватись формуванням на рівні регіонів країни таких інфраструктурних утворень, діяльність яких спрямована на розвиток підприємництва.

Критичний аналіз підходів до визначення сутності поняття «підприємницьке середовище» дозволив встановити, що найбільш часто його зміст розкривається за використання системного підходу. Домінування такого підходу пояснюється необхідністю налагодження системи взаємозв'язків між суб'єктами підприємництва, інфраструктурним забезпеченням та державними і недержавними інститутами національного та регіонального рівнів управління.

Відтак, підприємницьке середовище тлумачать як сферу формування підприємницької активності, яка досягається шляхом налагодження системи взаємозв'язків між суб'єктами підприємництва, інфраструктурним забезпеченням та державними і недержавними інститутами національного і регіонального рівнів управління під впливом факторів внутрішнього та зовнішнього характеру, що забезпечує створення як нових елементів інфраструктури, так і розвиток підприємництва як такого [1].

Підприємницьке середовище, як складна інтегрована система, поділяється на зовнішнє (макро- і мікросередовище), як правило, не залежне від підприємців, і внутрішнє, яке формується безпосередньо підприємцями [2, с. 91].

Інфраструктура підприємництва (інформаційна, освітня, кредитно-фінансова, інноваційна, з передачі прав власності, просування продукції тощо) завдяки своїм функціям (забезпечувальна та регулювальна) підвищує ефективність діяльності підприємницького середовища за допомогою системи інститутів (правил, організацій, механізмів і способів їх забезпечення) [3, с. 179].

Для активізації розвитку підприємницького середовища в умовах децентралізації економіки доцільно використовувати механізм, тобто систему ланок і елементів, які забезпечуватимуть підприємницьку активність і розвиток підприємницької діяльності в регіоні.

Поряд з цим, основою вирішення задач з активізації розвитку підприємницького бізнесу в Україні є формування відповідної нормативно-правової бази, з використанням якої здійснюватиметься проведення

державної регуляторної політики.

Також доцільно в рамках регіональних програм розвитку підприємництва передбачити реалізацію стратегію розвитку інфраструктурного забезпечення цього сектору, що вбачатиме створення таких відсутніх її елементів як центрів консалтингової підтримки підприємців, центрів приватного партнерства, центрів інформаційного обслуговування підприємницьких структур тощо.

Основні висновки. Підприємницьке середовище слід тлумачити як сферу формування підприємницької активності, яка досягається шляхом налагодження системи взаємозв'язків між суб'єктами підприємництва, інфраструктурним забезпеченням та державними і недержавними інститутами національного і регіонального рівнів управління під впливом факторів внутрішнього та зовнішнього характеру, що забезпечує створення як нових елементів інфраструктури, так і розвиток підприємництва в цілому.

ЛІТЕРАТУРА

1. Кривов'язюк І. В., Кухарук Н. В. Теоретичні засади розвитку підприємницького середовища в умовах децентралізації економіки. *Економічний форум*. 2017. №3. URL: nbuv.gov.ua > j-pdf > esfor_2017_3_10 (дата звернення: 07.03.2020).
2. Бутенко А. І., Сараєва І. М., Носова Н. І. Напрямки розвитку інфраструктури підтримки малого підприємництва на регіональному рівні. *Економічні інновації: Зб. наук. пр.* 2012. Вип. 49. С. 89–96.
3. Антонюк Д. А. Концептуальні аспекти інституціональної інфраструктури підприємництва. *Сталий розвиток економіки*. 2014. №2. С. 177–182.

Вікторія Опара,

студентка IV курсу

Бердянського економіко-гуманітарного коледжу
Бердянського державного педагогічного університету

Наук. керівник: **Л. П. Ярошенко,**
викладач (БЕГК БДПУ)

ПІЧ ХОСПЕР ПРОВІДНИЙ ТРЕНД ГАСТРОІНДУСТРІЇ

Ресторанний бізнес – це високо конкурентна і вимоглива сфера. Сучасний ресторатор зобов'язаний стежити за трендами гастроіндустрії, бути в курсі технічних новинок. Успіх будь-якого закладу залежить від багатьох факторів. Ключовим фактором є кухня. Головним вектором розвитку сучасного ресторанного бізнесу стало повернення до традиційних способів приготування страв. Екологічність, збереження корисних властивостей і смакових якостей – все це зараз затребуване гостями ресторанів. Гості хочуть простої, смачної та корисної їжі. Як ніколи актуальне питання економії ресурсів: електроенергії, води, тепла. Тому при виборі обладнання для кухні тепер має значення його багатофункціональність, можливість використання для різних страв і цілей. Вугільна піч хоспер відповідає всім перерахованим вище вимогам. Будь-який поважаючий себе ресторатор чув про цей іспанський винахід середини